

i et Øjs, fra hvilket den egentlig ikke er blevet berørt i den Forhandling, vi have hørt derom. Det forekommer mig, at det foreliggende Spørgsmaal meget kort kan betegnes saaledes: Skulle vi overhovedet have en Armee, eller skulle vi ikke have nogen saadan; thi skulle vi have en Armee, er det dog den første Betingelse, at den, med Udsigt til et heldigt Resultat, kan staae overfor en fjendtlig Armee, som er bevæbnet paa en Maade, der svarer til den nyere Tids Forbringinger. Naar vi ikke ville sætte den danske Armee istand til at optræde idetmindste paa en nogenlunde jevnbyrdig Maade ligeoverfor dens Modstandere, er det rigtigere at komme til det Resultat, at vi sige: Indtil Videre ville vi hellere spare den hele Udgift til Armeen og nøies med at staae i den øvrige Verden, stolende paa, at et Føll, som ikke vil bevæbne sig til Tænderne, ogsaa bliver respecteret; men skulle vi have en Armee, kan der ikke være Spørgsmaal om Andet, end at den maa bevæbnes paa en Maade, der svarer til den Bevæbning, vore Modstandere have. Jeg troer, at ikke blot vor egen Krigshistorie, men ogsaa den meget store Erfaring, som den sidste tydske Krigshistorie giver, er et saa belærende Exempel, at man egentlig ikke behøver at spille flere Ord paa den hele Sag; men der er blevet reist flere Spørgsmaal i Anledning af denne Sag. Der er paa flere Steder og ved flere Leiligheder blevet anført en Udtalelse, som ogsaa er fremkommen paa Prænt fra en Mand, der har kaldt sig „En gammel Cavalleri-officier“, og som gaaer ud paa, at det ikke vilde være hensigtsmæssigt for Cavalleriet, om det blev bevæbnet med Bagladevaaben, der bære langt og have en lang Rækkeevne. Man har meent, at Cavalleristen, naar han fik et langt-rækkende Vaaben i sin Haand, muligvis vilde blive tilbøjelig til at stole for meget paa dette, og at det vilde virke demoraliserende paa Cavalleriet. Skjøndt jeg erkjender, at der for det, der blev udtalt af de to ærede sidste Taleere, ligger nogen Sandhed til Grund, kan jeg dog ikke for mit Vedkommende være enig med dem; jeg troer, at Fremstridene med Hensyn til Vaabnene i den senere Tid have faaet en saa stor Betydning, at disse Grunde nu maae

falde bort. Det er min Overbevisning, at det vil virke langt mere demoraliserende paa Cavalleriet, naar det staaer ligeoverfor et andet Cavalleri, der er bevæbnet med langtrækkende, hurtigt skydende og sikkert træffende Karabiner, uden selv at være i Besiddelse af Noget som helst, der kan bringe Vigevægt imellem det og dets Fjender. Hvad gjorde Udslaget i Sammenstødene i sidste Krig mellem det østerrigiske og det preussiske Cavalleri? Det østerrigiske Cavalleri har, som vi alle vide, i en lang Aar-række været anerkjendt som det bedste i Verden, men med Undtagelse af Forsvaret efter Nederlaget ved Rønigrås, laae det bestandig under for det preussiske Cavalleri, der ingenlunde har været anseet som udmærket, og hvorfor? Fordi det østerrigiske Cavalleri i ethvert Sammenstød, før det kom Fjenden nær, blev bragt i en saadan Uorden ved det preussiske Cavalleries hurtigt skydende og langtrækkende Skyts, at det kun kunde angribe i en uordnet Række, hvorved det blev let at kaste tilbage. Man har endog fra denne Krigs Historie Erfaring for, at det lykkedes smaa preussiske Afdelinger ikke blot at vise større østerrigiske Afdelinger tilbage, men endog aldeles at kaste dem paa Flugt. Naar man saaledes har Erfaringen fra den allernyeste Krigshistorie for sig, troer jeg ikke, det er rigtigt at lade den hengaae upaaagtet, og jeg holder paa det Bestemteste paa, at det vil være klogt og rigtigt at forsyne vor Cavalleri med hurtigt skydende og langtrækkende Vaaben, svarende til dem, hoormed det øvrige Cavalleri i hele Verden vil blive forsynet. Der endnu een Ting, som man vel maa lægge Mærke til ved hele denne Sag, og det er, at Virkningen af det hurtigt skydende og tillige langt rækkende Skyts medfører en heel Omorganisation i den strategiske Opstilling, i hele den militære Taktik. Denne kunne vi vistnok ikke strax tilegne os i fulbeste Maal, thi den hænger sammen med hele den nye Organisations- og Armeeplan, af hvilken vi ikke kunne vente at see kjendelige Frugter i de nærmeste, saa Aar, men desto mere nødvendigt er det vistnok at forsyne vor Armee heelt igjennem med Vaaben, der kunde sætte den istand til efter bedste Evne at gjøre Modstand, uden at den er altfor vis paa, at den staaer omtrent som et til-